

מסורת הש"ס

אמר רבי יוחנן. לענין עיולי כולי עלמא הכינים שדן חייב ולענין להוציא ההמלא בעושה שבת הכאי קרל פליגי: ויבאו הכהנים (ט) פנימי כים ה' הכיכל ויזילאו העומסא. ע"ז ותקדושיהם שהן (י) מוטאלין בזהלן: לחור בים ה' עורה: ויבאנו הלויים להוציא משם (יא) נחל קדרון. אבל הכנים אחרים לא מיטמאלין אע"פ שהיו זריכים להאשים הכרה לא היכל לעורה ואלו חסו נחלת חורא הכהנים ויזילאו הכהנים לפנימו

1. וְבָאוּ הַכֹּהֲנִים
לַפְּנֵימָה בֵּית י' לְטוֹר
וְיִצְיָאוּ אֶת כָּל הַטְּמֵאָה
אֲשֶׁר מֵצְאוּ בַּהִיכָל י'
לְחֹצֵר בֵּית י' וְיִקְבְּלוּ
הַלִּוּיִם לְהוֹצִיא לַנֶּחֱל
קֶרֶךְ חוּצָה:

דברי הימים ב כט טו
2. אך אל הפרכת לא
יבא ואל המזבח לא ינש
כי מום בו ולא יחלל את
מקדשי כי אני יי
מקדשם: ויקרא כא כג

(א) רש"י ד"ה ויבא
הסכים לפנימו: (ג) ד"ה
הוא אשמך וי' מקשי
הקדים וגו' לא יגש ב'י
מוט ב'ו וספיק' ל'ה
אקרא: (ג) ד"ה השמות
ו'י' מדנ' הס'י' ואחר כך
מ"ה מופנ' הטרעין ממ"י
טו"י המד: (ד) ד"ה
קשרים וי' ב'תד' גזר
שחל: (ס) תוס' ד"ה ח"ר
יחנ' וי' כחנ' ומפליג
בין מבני' למצראי' דלן'
חילוק:

טמא ננס דתא אישרת
עבדית חציבור. כפי א'
מסכת יומא גרסי' איתמר
טמאת המת רב נתן
אמר היתר הלא חציבור.
ואסיקנה רב טומאת המת
עבור חציבור שרייה.
ותתיבא נשא אהא אן עין
הקדשים וכי איהו עין הוא
נשא אן עין מיול וכי,
הא איתו נשא אלא עין
טומאת השותרת כמלה
עציבור. ואלו פסחים
כפי רב דבריב פסח
דחיקן את השבת גרסי',
ופסח גריסה מנא לן עולין,
יכול לא יהו עולין את
השני אלא טמאין אורי.
אלא הכי אכמי' אית דביר.

למסח שיני אלא עושין בטור
נטמא קהל או רובו או שהיו
מן התורה, דכתיב כל איש

משלך נתנו לך. ר' שמעון א
אלפים אמה (2) אותם שמדדו
דלא קשיר

אמר רבי יוחנן ושניהם מקרא אחד דרשו. פירש קונטרס
שנא לתוך דכולי עלמא מכנים שרץ חייב ולענין הוצאת
טומאה פליגי וחימה ללכאורה אין חילוק דאי מכנים שרץ חייב
הוא הדיו דמזהב להוציא מוישלתו מן הממנה דכל היבא דהרינן

לא יטמאו את משכני קרית ושלחו
וה"כ מתי טענה דמאן דלמך מעורה
וא ונראה לדמיון בצפי נפשה היא
ולא קרי ליהויא הא דקמא לעיל
כתנאי (י) ופליג בין במכנס בין במזליא
דאין חילוק כדפרישונו אלא בא
למסמרי קרא למאן דלמך חייב
ולמאן דלמך פטור:

אמר ר' שמעון יבנס. והרי קאמר ליה רבי שמעון לתנא קמא אע"פ שמיקל אין במחשך חוץ לתחום מחמיר לא גימית הטורף דהסם לאן קולא הוא אלא משלך נתנו לך וגם לאן לא נתנו לך אלא משלך דהיינו עניינה דהוה דבר המתור והא דנטר עד הכא משום דדעי לאסוקי מילי דנמקדס אכל לא במדינה:

ה' במהורין אין שם מהורין נכנסין טמאין אידי ואידי איבעיא להו טמא ובעל מום איזו מהן נכנס רב חייא בנסן דהא אישתי בעבודת ציבור ר' אלעזר אומר יבעל באכילת קדשים: רבי שמעון אומר וכו': רבי שמעון אומר ר' ינאי שהחשיך חוץ לתחום אפילו אמה אחת לא יכנס שש עשרה אמה יכנס לפי שאין המשווחות^ט ממצעין את קאמר תנא קמא לא יכנס ואמר ליה רבי שמעון יכנס: ושום שבות: היכא קאי התם קאי דקאמר תנא קמא שמעון עונבה עגיבה דלא אתי לדי חיוב חטאת שרו ה' דאתי לדי חיוב חטאת לא שרו ליה רבנן:

וסמך ליה אקרא קמא דנשתמע הכי לא יגש להקריב לחם אלהיו:
מן הקדשים יאכל: **המשפוח**. (א) מרדכי התחומין ומינין סימן כסין
מלא שעדיין התחום לא הגיע ומי שהשחך לו חור לתחום כבר נכנס
לשטון ששוכוין ויאלץ וחורין ונכנסו לסימן מקריין אחרת את
דמך נתן לו שם כסין בחור חומור והכא חאר ר' שמעון למינין
לא תקן לה משום פלוגתא דנמית אמרו כדמפרש ואולי: **קושרה**. בימות
א טעמא למיתלא ופליגי אחנא דלעיל ואמר לא הותרו במקדש
לתחום וסיפא בימות כנור והכי קאמר רבי שמעון למא קמא
אחם מתקן נתנו לו לא אכל כהן לא התירו אלא שנות: **קשירה**
גוריה שמה יתקור קשר של קיימא:

מליקא לה מסכת עירובין

[illegible]

אין אומן מן הייכל וכו' ור"ש בן ננס סבר דכל מקום שחיצין וכו' ור"ע, בן אורי ז"ל מפני אומן שמדדו

עין משפט
נר מצוה

ע"א ב ג מ"י מ"ז חל'
 בית הנצחית הלכה
 כג:

[illegible]

א"ר יוחנן ושניהם מקרא
אמר דרשו ויבא הכהנים
פסחיה ביה י' טעור
יציאו את כל הטומאה
ממצא בחילי ה'
לחצר בית ה' ויבטלו
הלויים להוציא את נחל
קדרון חוצה, (לר' עקיבא
ברקא דמאריקו הכהנים פס
החילול עד לחצר בית ה',
כלכל עדות לא קפלה,
טומאה ור' שמעון פנ נס
לכרס בחילול דלא אישור
לכרס חוצה טעמיהן דלא
לכהנים, אבל בחוצה
לכרס חוצה, ור' שמעון
טעמיהן דלא לכהנים, ח"י
לכרס נכנסין לתקן ולבנות
והוציאו את הטומאה
כהנים ליום וישראלים,
מחוצה לחוצה, א"ר און
לכרס נכנסין ליום, מחוצה
לחוצה נכנסין ליום, מחוצה